

Usnesení

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Michal Mazanec a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Městského soudu v Brně na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi tímto soudem a Krajským soudem v Brně, za účasti a) I. K., a b) České republiky – Policie ČR, Správa Jihomoravského kraje, se sídlem Kounicova 24, Brno, o žalobě proti rozhodnutí ředitele Policie ČR, Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 10. 8. 2001, čj. 2275, vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 32 C 298/2003,

t a k t o :

I. Příslušný vydat rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí ředitele Policie ČR správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 10. 8. 2001, čj. 2275, ve věci propuštění ze služebního poměru, je soud ve správním soudnictví.

II. Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 10. 2003, čj. 29 Ca 410/2001 - 33, se zrušuje.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 7. 4. 2005 navrhl Městský soud v Brně, aby zvláštní senát rozhodl ve sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Krajským soudem v Brně ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 32 C 298/2003.

Ze spisu městského soudu, jakož i z připojeného spisu Krajského soudu v Brně, sp. zn. 29 Ca 410/2001, vyplynuly tyto podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím ředitele Policie České republiky, Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 10. 8. 2001, čj. 2275, bylo zamítnuto odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí ředitele Policie České republiky Městského ředitelství Brno ve věcech služebního poměru ze dne 31. 5. 2001, čj. 339/2001, kterým byl prap. I. K. podle ustanovení § 106 odst. 1 písm. d) zákona č. 186/1992 Sb. propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky.

Žalobou, doručenou dne 25. 9. 2001 Krajskému soudu v Brně, se žalobce I. K. domáhal zrušení obou uvedených rozhodnutí. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 10. 2003, čj. 29 Ca 410/2001 - 33, žalobu odmítl a to z toho důvodu, že v daném

případě je podán návrh na přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, neboť žalovaný rozhodl jako orgán moci výkonné o právní věci, která vyplývá z pracovněprávních vztahů.

Žalobce následně, v souladu s poučením daným krajským soudem v předmětném usnesení, podal žalobu u Městského soudu v Brně podle § 244 a násl. o. s. ř., ve znění účinném od 1. 1. 2003, v níž se domáhal zrušení rozhodnutí správních orgánů. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 20. 1. 2004 poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 6 As 29/2003, v němž nachází oporu pro vznesení námitky věcné nepřislušnosti Městského soudu v Brně k projednání věci a navrhl zastavení řízení. Žalobce ve svém vyjádření poukázal na rozdílnou judikaturu k názoru na povahu rozhodnutí o propuštění příslušníka Policie České republiky a dovozuje, že při existenci těchto rozdílných názorů má být dána přednost výkladu žalobce, který se ztotožňuje s názorem Krajského soudu v Brně. Městský soud poté podal zvláštnímu senátu zmíněný návrh na rozhodnutí kompetenčního sporu o věcnou příslušnost. V tomto návrhu dovedl, že se jedná o rozhodnutí, v němž správní orgány rozhodly v mezích své zákonné pravomoci ve věci veřejnoprávní a na podporu svého návrhu použil argumentaci obsaženou v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, čj. 6 As 29/2003 - 97.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi obecným soudem a soudem ve správním soudnictví vycházel zvláštní senát z následujících závěrů:

Věci vyplývající ze služebního poměru příslušníků Policie České republiky upravené zákonem č. 186/1992 Sb. (nyní zákonem č. 361/2003 Sb.) nelze pro jejich povahu považovat za věci soukromoprávní. Služební poměr je i byl charakterizován jako institut veřejného práva. Je považován za právní poměr státně zaměstnanecký. Tento právní poměr nevzniká smlouvou, ale mocenským aktem služebního orgánu (§ 5 cit. zákona – rozhodnutím o přijetí do služebního poměru) a po celou dobu svého průběhu se výrazně odlišuje od poměru pracovního, který je naopak typickým poměrem soukromoprávním, kde účastníci mají rovné postavení. To se projevuje v právní úpravě služební kázně, možnosti ukládat kázeňské odměny a tresty, omezené možnosti propouštění, úpravě služebního volna, nárocích na dovolenou, zvláštními nároky při skončení služebního poměru a také zvláštními ustanoveními o řízení před služebními funkcionáři. Právní povaha služebního poměru příslušníka Policie České republiky musí postihnout zvláštní povahu „zaměstnavatele“ jako primárního nositele veřejné moci, potřebu pevného začlenění policisty do organismu veřejné moci a účast na jejím výkonu. Tato potřeba zasahuje tak daleko, že tu nejde o modifikaci soukromoprávního pracovního poměru, ale (stejně jako u některých dalších kategorií veřejných a zvláště státních zaměstnanců) o specifický státně zaměstnanecký poměr veřejného práva. Vodítkem může být i charakter právní úpravy, kdy právě u služebních poměrů má tato úprava kodexový charakter a použití zákoníku práce je buď vůbec nebo z převážné části vyloučeno.

V další argumentaci je možno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, čj. 6 As 29/2003 - 97, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 415/2004. Dlužno dodat, že nová právní úprava služebního poměru příslušníků Policie České republiky, provedená zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, charakter služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů, tedy i příslušníků Policie České republiky, jako institutu veřejného práva ještě umocnila. Nová úprava je navíc komplexní úpravou, která již zcela vylučuje použití zákoníku práce.

Z těchto důvodů zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o žalobě proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru náleží soudu ve správním soudnictví (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 téhož zákona dále zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Krajského soudu v Brně a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy krajský soud pokračovat v původním řízení o podané správní žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu